

[Miljøministeren]

gets Miljø- og Planlægningsudvalg er i øvrigt på et tidligere tidspunkt blevet orienteret om deklARATIONERNES indhold.

Jeg kan kort nævne, at deklARATIONERNE på-lægger kyststaterne inden 1995 at halvere deres andel af den landbaserede belastning med næringssalte – for Nordsøens vedkommende dog alene, hvor belastningen giver anledning til forurening, hvilket bl.a. ikke er tilfældet ud for den norske nordkyst.

Men den internationale indsats slutter ikke hermed. I det daglige opretholdes presset på vore samarbejdspartnere i konventionerne. Som eksempel herpå kan jeg nævne, at den danske delegation på Pariskommissionens årsmøde her i sidste uge kraftigt støttede et nordisk forslag netop om reduktion af udledning af næringssalte. Forslaget gentog Nordsøkonferencens målsætning for reduktion, og – som noget nyt – at kommissionens arbejdsgruppe for næringssalte skal forberede et forslag til næste møde i Pariskommissionen om, at næringssalte skal optages på konventionens lister over forurenende stoffer.

Herudover nævner forslaget, at arbejdsgruppen skal udpege særligt belastede områder samt foreslå fællesprogrammer og forholdsregler til opnåelse af reduktionsplanerne.

Endelig foreslås det, at Bonnaftalens varslingsystem for hurtigt underretning i tilfælde af olie- eller kemikalieudslip på havet benyttes ved observation af andre usædvanlige hændelser i havet, herunder algeopblomstringer.

I EF-regi præsenterede Danmark vandmiljøplanen på rådsmødet i maj 1987 ved et skriftligt memorandum. Endvidere opfordrede vi de øvrige medlemslande til at tage lignende initiativer, og under de bilaterale møder, som fandt sted med en række medlemslande under det danske formandskab sidste efterår, blev opfordringen gentaget. Ligeledes er spørgsmålet taget op på landbrugsministrenes uformelle rådsmøde i september 1987.

Over for EF-Kommissionen har Danmark presset på for at få fremmet arbejdet med en sammenhængende vandpolitik inden for Fællesskabet. Danmark har i den forbindelse i særdeleshed efterlyst et initiativ over for forureningen med næringssalte. Og på det netop overståede rådsmøde benyttede jeg lejligheden til at henlede mine kollegers opmærksomhed på, at Danmark har modtaget endnu et advarselssig-

nal om vore farvandes alvorlige forureningsmæssige tilstand i form af den opståede algeopblomstring, og jeg understregede, at det er særdeles presserende, at EF's politik på vandmiljøområdet gøres tidssvarende.

På miljøministermødet i Luxembourg den 16. juni i år fremlagde min tyske kollega et forslag til resolution, som jeg fuldt ud kan gå ind for. Forslaget falder helt i tråd med linjen i dansk national og international miljøpolitik. Der lægges således i forslaget op til, at alle medlemslande skal lægge vægt på en mere miljøvenlig landbrugspolitik, ligesom indsatsen imod forureningen skal ske ved kilden ved hjælp af den bedste tilgængelige teknik.

Belastningen fra byerne skal reduceres, i det mindste med biologisk rensning. Og det er mit håb, at vi på det EF-miljøministerseminar, som finder sted i begyndelsen af næste uge, kan få skabt et politisk grundlag, som meget hurtigt vil munde ud i en mere progressiv og effektiv vandpolitik i Fællesskabet.

Jeg vil opsummere sagen således: Nationalt skal vandmiljøplanens målsætning og initiativer fastholdes, og vandmiljøets tilstand skal overvåges, således at vi på længere sigt kan se, om indsatsen og effekten af de foretagne investeringer er tilstrækkelige.

I nordisk regi arbejder vi nu for, at den fællesnordiske handlingsplan imod havforurening fremmes, således at den kan behandles på Nordisk Råds ekstraordinære session i november i år. Internationalt og navnlig i EF-regi arbejder vi for, at der gennemføres tilsvarende foranstaltninger til reduktion af næringssaltudledningen som i Danmark, og det er efter min opfattelse ikke meningsfuldt på nuværende tidspunkt at iværksætte yderligere initiativer. Kræfterne skal derimod sættes ind på at sikre de initiativer, som allerede er sat i værk.

Forhandling

Leif Hermann (SF):

Jeg skal først og fremmest sige tak til ministeren for besvarelsen af forespørgslen. Jeg synes nok, man kan sige, at ministerens besvarelse viser, at ministeren på den korte tid, der er gået siden udnævnelsen til det høje miljøministerembede, faktisk har gjort ganske meget og aktivt arbejdet med løsningen af disse problemer.